

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 7 (306) 2021. GADA SEPTEMBRIS

REDAKTORES SLEJA

*Koki sākuši pielaikot rudeni.
Debess glazūra lapotnē spīd.
Peļķu pelēkā emaljā, saulrietā,
Lapu krāsainie tauriņi krīt.
Koki sākuši pielaikot rudeni,
Saulei pāri mākoņu krusts.
Un par dzērvi kļuvusī sirds
Vēlas gājputnu kāsi zust.*

K. Apškrūma

Labdien, lasītāj!

Straujiem soļiem aizgājis rudenīgais septembris, kas Ļaudonai atmiņā atstājis savus pēdu nospiedumus. Kā, piemēram, Ļaudonas pagasta svētku pēdējais iznāciens Ļaudonas estrādē – talantīgā Ļaudonas amatiereteātra jautrais uzvedums „Pilsētnieki”, skanīgās grupas „Dadžī” izpildītā mūzika, kas pulcēja mazus un lielus dejojotgribētājus, kā arī bērnu un jauniešu atgriešanās Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā pēc attālināto mācību pārtraukšanas, neiztrūkstoši kā katru gadu – arī Svecīšu vakars, kad iegriežamies

Ļaudonas pagasta kapsētās, lai pieminētu aizgājējus.

Dabā vērojam kļavu lapu krāsošanos sarkanos un dzeltenos toņos, no meža iznākušos ogotājus pilniem groziem, spaiņiem un maisiem ar meža veltēm, sulīgo rudens ābolu kaudzītes privātmāju pagalmos, makšķerniekus ar spinningiem, kas dodas līdaku medībās.

Šajā „Ļaudonas Vēstu” numurā aicinu lasīt intervijas – vienu ar Jāni Krasnovu par viņa pieredzi, kas iegūta, piedaloties „Southwestern Advantage” programmā, un otru ar Ati Kriškānu, kas studē Tallinā. Lasiet arī jaunumus par izglītības iestādēm, kas veiksmīgi iesākušas jauno mācību gadu.

Novēlu rudenī stiprināt savu imunitāti. Ēdiet dārzeņus un augļus, kas bagātīgi ienākušies piemāju dārzos, neaizmirstiet par aktivitātēm svaigā gaisā! Esiet modri, ievērojot piesardzību – sejas aizsargmaskas (kas tiek nēsātas, **nosedzot degunu!**) un roku dezinfekcija ir labākais veids, kā nesaslimt ar Covid-19 vīrusu, kas, jāatzīst, jau skāris vairumu ļaudoniešu...

Tiekamies jau oktobra numurā!

Katrīna Melānija Kļaviņa

S. Auslandes foto

L. Svites foto

VĒSTIS NO PAGASTA PĀRVALDES

SOCIĀLĀ DIENESTA INFORMĀCIJA

No 2021. gada 1. jūlija pilnībā mainīta mājokļa pabalsta piešķiršanas un apmēra aprēķināšanas kārtība. Ja līdz šim piešķiršanu un mājokļa pabalsta apmērus noteica Madonas novada pašvaldības saistošie noteikumi Nr.15 "Par Madonas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem", tad no 1. jūlija pabalsta apmērs tiek noteikts, pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumiem Nr. 809 „Noteikumi par mājāsaimniecības materiālās situācijas izvērtēšanu un sociālās palīdzības saņemšanu”, izmantojot vienotu visai Latvijai formulu.

Mājokļa pabalsta apmēru aprēķina, ņemot vērā šādus izdevumus:

- par dzīvojamās telpas lietošanu (īres maksa, izdevumi par obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām);
- par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (siltumenerģija apkures un karstā ūdens nodrošināšanai, elektroenerģija, ūdens, kanalizācijas vai asenizācijas nodrošināšana, sadzīves atkritumu apsaimniekošana);
- ar telekomunikāciju (tālrunis un televīzija) pakalpojumiem un internetu saistītos izdevumus;
- mājokļa pabalsta apmēru aprēķina kā starpību starp garantētā minimālā ienākuma (GMI) sliekšņu summu mājāsaimniecībai un faktiskajiem izdevumiem, un mājāsaimniecības kopējiem ienākumiem, izmantojot formulu.

Laikā aprēķinātu mājokļa pabalstu pēc jaunajiem principiem, klientiem jāvērsas sociālajā dienestā un jāiesniedz dati no iepriekšējā vai kārtējā mēneša rēķiniem/kvītīm par

visām paredzētajām ar mājokli saistītajām izdevumu pozīcijām, kas ir konkrētajai mājāsaimniecībai.

Priekšnosacījums mājokļa pabalsta saņemšanai ir mājāsaimniecības materiālās situācijas izvērtēšana, sagatavojot iztikas līdzekļu deklarāciju, un izdevumus par mājokli apliecinot ar rēķinu un cita veida pierādījumu uzrādīšanu pašvaldības sociālajā dienestā.

Šis priekšnosacījums nav attiecināms uz mājāsaimniecībām, kuras mājokļa pabalstu saņēmušas līdz 2021. gada 1. jūlijam, bet tām, kuras to vēlas saņemt šā gada otrajā pusgadā, kā arī nākamajam gadam. Tādēļ, lūdzu, saglabājiet darījumu apliecinājošos dokumentus!

Atgādinu, ka joprojām ir klienti, kuri saistībā ar pabalstu veselības aprūpes pakalpojumu apmaksai iesniedz nepilnīgi apstrādātus čekus. Pabalsta saņemšanai nepieciešama ģimenes ārsta izziņa par nozīmīgiem medikamentiem (pie netaisnīgiem medikamentiem – vienu reizi gadā). Uz čekiem par iegādātiem medikamentiem jābūt rekvizītiem (vārds, uzvārds, personas kods). Ja medikamenti iegādāti e-veselībā – atzīme "e-recepte", aptiekas darbinieka paraksts un aptiekas spiedogs. Ja pacients tiek nosūtīts uz izmeklējumiem – nosūtījuma kopija, saņemot stacionāra pakalpojumu – epikrīzes kopija.

Nepilnīgi noformēti чеки netiek apmaksāti.

Neskaidros jautājumos palīdzēšu rast atbildi.

Aija Zablocka, sociālā darbiniece 20255619
aija.zablocka@madona.lv

VĒSTIS NO MADONAS NOVADA

Šķiroto atkritumu savākšanas laukums

Atkritumu šķirošana gūst arvien lielāku nozīmi ikdienas dzīvē. Madonas novada iedzīvotāji kļūst aktīvāki atkritumu šķirošanā, tāpēc, rūpējoties par Madonas novada iedzīvotāju ērtībām, nodrošinot plašākas iespējas šķirot un nodot dažādus atkritumus, sākot no 2021. gada 20. septembra, SIA „Madonas namsaimnieks” teritorijā darbību uzsāks šķiroto atkritumu savākšanas laukums.

Šķirošanas laukumā pieņems plastmasas atkritumus un izlietoto plastmasas iepakojumu, papīru, kartonu un tā iepakojumu, izlietoto koka iepakojumu (paletes), izlietoto stikla iepakojumu, arī cita veida stikla atkritumus, piemēram, logu stiklu, metāla iepakojumu, akumulatorus un baterijas, nolietotās elektroniskās un elektriskās iekārtas, kas nav izjauktā veidā, luminiscējošās spuldzes, nolietotās riepas, eļļas filtrus, motoreļļas, pārnēsumu eļļas un smērvielas.

Tāpat iedzīvotājiem šajā laukumā speciālā konteinerā būs iespēja nodot tekstila materiālu – apģērbu, apavus un mājas tekstilu.

Informācija no SIA "Madonas namsaimnieks"

ŠĶIROTO ATKRITUMU SAVĀKŠANAS LAUKUMS

ŠĶIROŠANAS LAUKUMĀ PIENĒM:

- Plastmasas atkritumus un izlietoto plastmasas iepakojumu
- Papīru, kartonu un tā iepakojumu
- Izlietoto koka iepakojumu (paletes)
- Izlietoto stikla iepakojumu
- Cita veida stikla atkritumus (logu stikls)
- Motoreļļas, pārnēsumu eļļas un smērvielas
- Metāla iepakojumu
- Akumulatorus un baterijas
- Nolietotās elektroniskās un elektriskās iekārtas (noizjauktā veidā)
- Luminiscējošās spuldzes (par maksu 0.20 EUR/ gab)
- Nolietotās riepas (par maksu 2 EUR/gab)
- Eļļas filtrus

Darba laiks:

Pirmdiena	8:00 – 19:00
Otrdiena	8:00 – 17:00
Trešdiena	8:00 – 17:00
Ceturtdiena	8:00 – 17:00
Piektdiena	8:00 – 16:00
Sestdiena	9:00 – 12:00
Svētdiena	slēgts

Laukuma apzīmējumi: SIA "Madonas namsaimnieks". Vienotais reģistrācijas Nr. 47103000233, Augu iela 29, Madona, Madonas novads, LV4001. Tāl. 25941502, 27295240, 948 07077, e-pasts: info@namsaimnieks.lv

DOD SAVAM APĢĒRBAM "OTRO DZĪVI"

ŠĶIRO SAVUS NEVAJADZĪGOS APĢĒRBUS
TEKSTILA ŠĶIROŠANAS KONTEINEROS!

KO ŠĶIROT?

APĢĒRBUS

APAVUS

MĀJAS TEKSTILU

Ar sadzīves ķīmiju,
motoreļļām
notraipītu

Mitru, netīru,
pelējumu

Saplēstu
(apģērbs nepieņemams)

SNIEDZ SAVAM APĢĒRBAM OTRO DZĪVI – ŠĶIRO TO!

www.zablocka.lv
www.madonablaivis.lv

LATVIJAS
SALAS
PUNKTS
VIDE

MĒNEŠA JUBILĀRES

Lai Tev būtu kas balts,
Ar ko nosegt
Dzīves koduma pēdas!
Spirtu avotu šalts,
Zem ikdienas rūpju grēdas.
Lai Tev būtu kas salds,
Rūgtas domas
Kad dvēselē ēdas.
Un pie rokas kas salts,
Ar ko apdzēst sāpi,
Kas mēdās!
Lai Tev būtu kāds malds,
Kas dod dzīvei neprāta vēdas!

K. Apškrūma

17. septembrī
ANNA KAMINSKA
atzīmēja 80 gadu jubileju!
19. septembrī
NELLIJA GAIDLAZDA
atzīmēja 75 gadu jubileju!
27. septembrī
RUTA BOJĀRE
atzīmēja 75 gadu jubileju!

Mīļās dāmas, sirsnīgi un priecīgi laba vēlējumi
spilgtajās jubilejās!
Lai piepildās Kornēlijas Apškrūmas rindās teiktais!
Veselību, dzīvesprieku un vienmēr, vienmēr – mīlestību!
Katrīna Kļaviņa

VĒSTIS NO IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒM

VĒSTIS NO PII „BRĪNUMDĀRZS”

Jauno mācību gadu uzsākot

PII "Brīnumdārza" pirmā septembra diena.

Ar sātām pilādžogām, asterēm un krāsainām koku lapām ir atnācis rudens, kas vēsta, ka jaunais mācību gads ir klāt.

Šoreiz „Brīnumdārza” darbīgā saime 1. septembrī sarūpēja katram audzēknim savu “zelta atslēdziņu”, kas bija paslēpusies bērzu zaru vārtiņos. Atslēdziņa norādīja, uz kuru grupu tālāk doties. Kas var būt labāks, ja var satikt savus jau pazīstamos draugus, iepazīt jaunus draugus, iepazīt grupas telpas, rotaļlietas un savu nākamo mācību vietu.

Katrā grupā notika satikšanās brīdis, atkalredzēšanās un dažādas citas jautras izdarības. Šur tur dienas gaitā varēja redzēt “zaļu krokodilu”, kas kaut ko meklēja mūsu iestādē.

Šogad pie pašiem mazākajiem – „Zaķu” grupā – darbosies skolotājas Laura Pelse un Valentina Antona Blanco, par palīdzi strādās Nadežda Jegorova. Savukārt „Rūķu” grupā strādās skolotājas Elīna Bremšmite, Sandra Zavale un palīdze Līga Blekte. Ar pašiem lielākajiem darbosies skolotājas Linda Āboliņa, Dina Simsone un par palīdzi līdzdarbosies Līgita Edelberga. Mūziku mācīs skolotājas Aldona Gudrīte un Zinta Jefimova, logopēdes pienākumus pildīs skolotāja Vita Stradiņa, bet dejas mācīs Inga Pujate.

Policijas diena.

Esam izdomājuši un atraduši daudz interesantu ideju jaunajam mācību gadam gan mācībās, gan ikdienas solī, gan jautrajos prieka brīžos, tādēļ varam novēlēt izturību, veselību un līdzdarboties gribu.

7. septembrī „Brīnumdārza” ieradās Runcis Rūdis. Izrādās, ka no policijas! Kopīgi pārrunājām, kādi drošības noteikumi jāievēro, kāpēc un kur ir jāliek atstarotājs. Varējām uzdot jautājumus, izrunāt dažādas situācijas. Nodarbības gaitā bija iespēja salikt lielu puzzle, ar kuras palīdzību varējām atkārtot izrunātos noteikumus. Apskatījām policijas auto un pie tās arī nofotografējāmies.

Pēc nodarbības varam apgalvot, ka uzzinājām daudz jauna, atkārtojām jau zināmus noteikumus, kas jāievēro ikdienā, kā arī ieguvām dažādas dāvanīņas. Katram bija iespēja izvēlēties trafareta lapu ar policijas transportlīdzekli un mājās kopā ar vecākiem to izgriezt un salīmēt. Paldies tiem vecākiem, kuri atsūtīja foto, kāds policijas transportlīdzeklis sanāca!

9. septembrī „Rūķu” grupa devās savā pirmajā mācību ekskursijā uz Kalsnavas arborētumu. Tur mūs sagaidīja gide Klīnta, kura mazliet pastāstīja par pašu arborētumu, par zīmēm, kuras redzēsīm ejot un kāda ir šo zīmju nozi-

"Rūķu" grupas bērni un skolotāja Sandra Zavale
Kalsnavas arborētumā.

me. Nodarbības gaitā uzzinājām par dažādiem kokiem. Un pirmais uzdevums bija atrast čūskegli. Kāds brīdis pagāja, bet tomēr atradām. Noskaidrojām, ko kokiem dod saknes, stumbrs, zari, uzzinājām, ka uz koku virsmām daudz kas arī aug. Redzējām vāveres ēdienpalda atliekas – apēstos čiekurus, taču pašu gan nemanījām. Kad Klinta aicināja sameklēt "dinozauru", kāds prasīja, vai tas mūs neapēdīs. Izrādās, ka reizēm koki pēc formas atgādina gan dinozaurus, gan zirgus – kas kura iztēlei tuvāks. Visi kopā darbojāmies koka lapas raksta nospieduma zīmēšanā, kā arī gadskārtu skaitīšanā uz koka ripas. Izgājām skuju koku labirintu. Ātrākie to paveica pat divas reizes. Protams, apskatījām arborētumā ne tikai augošos kokus, krūmus, bet arī ļoti priecājāmies par krāsai-

Tēvu dienas apsveikumi.

najiem viršiem un ziedošajām hortenzijām. Diena bija piepildīta ar jaunām zināšanām, tādēļ izdevusies. Apmierināti un priecīgi devāmies mājup.

Vienā no septembra nedēļām visi „Brīnumdārza” audzēkņi gatavoja apsveikumus saviem tētiem, jo 12. septembrī atzīmējām Tēvu dienu Latvijā. Visiem tētiem par prieku izveidojām zīmējumu izstādi „Mana tēta sapņu auto.” Tur bija gan ko redzēt – gan lidojoši, gan superauto, gan smagsvara tehnika, bet visi forši un noderīgi!

Darbosimies, dalīsimies ar idejām, kopīgi veidosim šo mācību gadu foršu, radošu un katram bērnam interesantu!

Sandra Zavale, PII „Brīnumdārzs” skolotāja

Foto no PII "Brīnumdārzs" arhīva

VĒSTIS NO ANDREJA EGLIŠA ĻAUDONAS VIDUSSKOLAS

1. septembris Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā

*Ak, rudeni, rudeni,
nesteidzies vēl!
Vēl dāliju liesmas caur
miglājiem kvēl.
Asteru kurvišos kameņu sien,
Un lietusvīrs gliemežim
antenu slien.
Ak, rudeni, rudeni, pasmaidī vēl!
Mums tomēr vasaras
saulstaru žēl.
Rau, lapas griež valsi
bez mūzikas
Un ezis uz adatām ābolus nes.
Ak, rudeni, rudeni,
ieklusies gan, -
Skumja atbalss man
dvēselē skan...
Ceļmalas ozolam zīles jau krīt,
Vasara projām ar dzērvenēm slīd.*

1. un 12. klases kopbilde.

1. klase, skolotāja Sintija Baškerc.

Ikgadējā tradīcija – 12. klases skolēni roku rokā ar 1. klases skolēniem.

Septembrī tiek iesēta sēkla turpmākai zinību apguvei un turpmākai nākotnes veidošanai. Zinību dienas gaidās ir rotājies arī Ļaudona.

Skolas bērniem septembris noteikti ir īpašs ar to, ka jāuzsāk skolas gaitas: kādam pirmo reizi, kādam jau pienācis pēdējais gads šai skolā.

Arī skolotājiem sācies jauns darba posms – šķiet, ka tas pats un tomēr katru gadu savādāks.

Arī vecākiem ar zināmu satraukumu aizritēs ierastā ikdiena, pavadot uz skolu un sagaidot no skolas savus bērnus. Lai pietiek neizsīkstošas enerģijas un lai bērni jūs nepievil, bet priecē ar saviem panākumiem!

*Tik dzeltenī zeltainas lapas dej'
Un mirguļo brāzmainā vējā.
Vējš, draiskulis, lapas*

virpinot, smeļ

*Un iemet tās tieši sejā.
Skat', dardedzes krāsās*

dālijas zied,

Kvēl gladiolu dižēnās vāles.

Aiz apvāršņa saule

smiņņājot riet,

Un gājputni aizlido tālēs.

Kā sarkani lukturi sērmūkši spīd, -

Likst zari no ķekaru svāra.

Un resnūlim ozolam zīles krīt.

Ak, Dievs! Kāda rudenim vara!

Savu zeltainuma virsotni rudens lapas vēl tikai solās sasniegt, tāpēc nepalaidīsim garām šo mirkli un spēcīgo rudens varu saglabāsim visu nākamo mācību gadu!

Lai visiem patiesi izdēvies jaunais mācību gads!

Iļuta Biķerniece,
direktora vietniece

eTwinning projekts „Izrauties no 4 sienām”

Komandu sadalījums projektā „Izrauties no 4 sienām”.

eTwinning ir Eiropas skolu kopiena. Tā piedāvā platformu izglītības jomas darbiniekiem un skolēniem, lai iesaistītu tos komunikācijā, sadarbības projektu īstenošanā un pieredzes apmaiņā. Kopš 2014. gada eTwinning ir integrēts Eiropas Savienības izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta programmās, ERASMUS+.

2021./2022. m.g. Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas 7. klases audzēkņi piedalās eTwinning projektā „Izrauties no 4 sienām”. Šajā projektā piedalās desmit komandas no tādām Latvijas skolām kā Pāles pamatskola, Brocēnu vidusskola, Vangažu vidusskolas u.c.

„Pamatojoties uz skolu sniegtajām aptaujām par attālināto mācību laiku, secinām, ka skolēniem bija ierobežotas iespējas komunicēt un sadarboties klātienē. Piedāvājam kopīgas piedzīvojumu aktivitātes partneru skolām. Aktivitātes balstītas uz iepriekš iegūto pieredzi un zināšanām mācību stundās (sports – fiziskās aktivitātes, datorika – IKT prasmes, dabas zinības – orientēšanās brīvā dabā, svešvalodas – komunikācija, karjera – pašvadība). Atslēgas vārdi – fizis-

kās aktivitātes dabā, pozitīvas emocijas (emocionālā inteliģence)”. Tā par projektu rakstīts eTwinning mājaslapā.

Šajā projektā mūsu skolā projekta koordinatore ir sporta skolotāja Anita Kidala. Iesaistītie skolotāji – Eliņa Macijevska (7. klases audzinātāja), Rita Avotiņa (datorikas un informātikas skolotāja), Ligita Elksnīte (bioloģijas un ģeogrāfijas skolotāja), Lelde Elijāse (latviešu valodas un literatūras skolotāja).

Mūsu vidusskolas nedēļas darba plāns.

Anita Kidala, sporta skolotāja

Valsts aizsardzības mācības stunda

Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece viesojas Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolā, norisinoties valsts aizsardzības mācības stundai, kurā jaunieši apgūst orientēšanos dabā un sakaru apmācību. Priekšplānā Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītājs Artūrs Portnovs, Baiba Bļodniece, skolas direktors Guntis Lazda.

2021./2022. mācību gadā valsts aizsardzības mācību apgūst skolēni vairāk nekā 90 Latvijas skolās. Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskola ir viena no skolām, kurā norit šīs mācību stundas, kur jaunieši iegūst zināšanas par rīcību dažādās krīzes situācijās. Aizsardzības ministrijas pārstāvji devās pie skolēniem, lai klātienē raudzītu, cik veiksmīgi norit mācību process.

Kā atzīst Aizsardzības ministrijas parlamentārā sekretāre Baiba Bļodniece, valsts aizsardzības mācības mērķis ir veicināt jauniešu personības attīstību, izkopjot līderības prasmes un spēju darboties komandā, kā arī sagatavot jauniešus dažādām krīzes situācijām un sekmēt viņu gatavību sniegt atbalstu līdzcilvēkiem. "Valsts aizsardzības mācības nodarbību un vasaras nometņu dalībnieku skaita pieaugums apliecina šī mācību priekšmeta popularitāti. Esmu saņēmusi labas atsauksmes no jauniešiem, kuri uzsver iegūto zināšanu noderīgumu turpmākajā dzīvē," viņa saka.

Arī Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas direktors Guntis Lazda pauž, ka valsts aizsardzības mācības īstenošana viņa vadītajai vidusskolai dod iespēju

Baiba Bļodniece, jaunsardzes instruktors kaprālis Mareks Rimšāns, nodarbības vadītājs, un Guntis Lazda.

piesaistīt skolēnus, kuri vēlas apgūt militārās prasmes, arī no citām pilsetām un novadiem. "Šīs mācību priekšmeta skolēnos veicina patriotismu, attīsta līdera prasmes, pašdisciplīnu un nostiprina jauniešu fizisko sagatavotību. Turklāt valsts aizsardzības mācības apgūšana var palīdzēt izvēlēties nākotnes profesiju, piemēram, aizsardzības, drošības vai sporta jomās," saka direktors.

Valsts aizsardzības mācība tiek īstenota gan kā mācību priekšmets vispārīgglītojošās un profesionālās vidējās izglītības iestādēs mācību gada ietvaros, gan kā interešu izglītība jeb brīvprātīga dalība vasaras nometnēs, lai uzlabotu un nostiprinātu praktiskās iemaņas.

turpinājums no 6. lpp.

Valsts aizsardzības mācības apguve veicina pilsonisko apziņu un patriotismu, kā arī sniedz iespēju apgūt militārās pamatiemaņas un prasmes, veidojot pilsoniski atbildīgus un Latvijai lojālus pilsoņus, kas ir vitāli svarīgi visaptverošas valsts aizsardzības kontekstā.

Valsts aizsardzības mācība kā pilotprojekts 2018. gadā tika ieviesta 13 Latvijas skolās, pakāpeniski pieaugot skolu skaitam, kuras īsteno šo izvēles interešu izglītības priekšmetu. Jau ziņots, ka 2020. gada 3. decembrī Saeima pieņēma Valsts aizsardzības mācības un Jaunsardzes likumu, kas paredz, ka no 2024. gada 1. septembra valsts aizsardzības mācības priekšmeta apguve vidējās izglītības programmās būs obligāta

Lai veicinātu Latvijas sabiedrības zināšanas par rīcību krīzes situācijās, kā arī sekmētu ieinteresētību visaptverošos valsts aizsardzības jautājumos, Aizsardzības ministrija īsteno informatīvo kampaņu "Mierīgs, jo gatavs". Tās laikā plānots aktualizēt dažādus ar krīzes situācijām saistītus jautājumus, to skaitā, arī konceptu "72 stundas". Kampaņas ietvaros īpaša uzmanība plānota pievērst bērnu un jauniešu auditorijai, kas jau pastarpināti tiek iepazīstināta ar valsts drošības jautājumiem, bet no 2024. gada apgūs valsts aizsardzības mācību vispārējās izglītības ieguves laikā.

Mācībstunda izremontētajā Valsts aizsardzības mācības kabinetā.

No kreisās: Diāna Praškeviča, Amanda Siliņa, Baiba Bļodniece, Kadrija Zālīte, Justīne Kalniņa.

Krista Solovjova.

Informācija no vietnes sargs.lv
Aizsardzības ministrijas foto

Orientēšanās diena Ļaudonā

14. septembrī Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolas apkārtnē varēja manīt daudz cilvēku, kuri pārvietojās vieglā riksīti, pētot karti.

Orientēšanās sacensības organizēja OK "Arona". Savu skaitu kontrolpunktu devās meklēt arī mūsu skolas skolēni. Vislielāko sajūsmu varēja vērot jaunāko klašu skolēnu acīs. Lai sacensības būtu aizraujošākas, tika fiksēts skrējiena

laiks un apbalvoti veiklākie un precīzākie.

Lai sasniegtu rezultātus šīnī sporta veidā, ir jāprot lasīt karte, stratēģiski plānot maršrutu un ātri skriet. Tā ir arī iespēja būt dabā, izkustēties un pārbaudīt savas spējas.

Lepojamies, ka mūsu skolā ir skolēni, kuriem ir interese par aktīvu dzīvesveidu.

Ligita Elksnīte, skolotāja

Klašu grupa	Vārds Uzvārds	Vieta
2.-3. klase/ meitenes	Emīlija Made Macijevska	1.
	Lonija Ducena	2.
	Marta Barbane	3.
2.-3. klase/ zēni	Guntis Melķis	1.
	Armands Siļmanovičs	2.
	Pēteris Stepanovs	3.
4.-6. klase/meitenes	Undīne Hlujova	1.
	Anastasija Bosova	2.
	Diāna Anna Šteinberga	3.

Klašu grupa	Vārds Uzvārds	Vieta
4.-6. klase/zēni	Oskars Elksnītis	1.
	Māris Bārbals	2.
	Uno Stradiņš	3.
7.-9. klase/ meitenes	Elīna Džeriņa	1.
	Krista Zālīte	2.
	Amanda Demkova	3.
7.-9. klase/zēni	Kaspars Bute	1.
	Edvīns Boļbans	2.
	Dāvis Strods	3.

4.-6. klase/ meitenes.

4.-6. klase/zēni.

7.-9. klase/zēni.

Madonas novada skolu kauss orientēšanās sportā

Kā katru gadu, arī šīnī septembrī norisinājās Madonas novada skolu kauss orientēšanās sportā. Starp 76 dalībniekiem no septiņām skolām Andreja Eglīša Ļaudonas vidusskolu pārstāvēja desmit skolēni. Mūsu skolas orientieristi nopelnīja divas medaļas individuālajā vērtējumā un četrus kausus komandu vērtējumā.

Vērtēšana notiek pa vecuma grupām: „D” grupa (1.-4. klase) – 2011. g.dz. un jaunāki; „C” grupa (5.-6. klase) – 2009. – 2010. g. dz.; „B” grupa (7.-9. klase) – 2006. – 2008. g.dz.; „A” grupa (10.-12. klase) – 2003. – 2005. g.dz.

Komandu vērtējumā tiek skaitīta divu labāko dalībnieku rezultātu summa. Orientieristus pulcināja un uzmundrināja gan klašu audzinātājas, gan skolotājas Ligita Elksnīte un Anita Kidala.

No kreisās: Evelīna un Ita – 2. vieta komandu kopvērtējumā.

No kreisās: Oskars (2. vieta) un Māris (2. vieta komandu vērtējumā), Dārta Elīza.

Vārds uzvārds	Klase	Rezultāts individuāli	Rezultāts komandai
1. Verners Šveds	12.	4. vieta	2. vieta
2. Edvīns Boļbans	9.	3. vieta	
3. Elīna Džeriņa	9.	8. vieta	
4. Kaspars Bute	8.	9. vieta	
5. Māris Bārbals	6.	9. vieta	2. vieta
6. Oskars Elksnītis	6.	2. vieta	
7. Dārta Elīza Macijevska	6.	4. vieta	1. vieta
8. Viktorija Sapala	5.	5. vieta	
9. Evelīna Timaškova	4.	5. vieta	2. vieta
10. Ita Stradiņa	3.	4. vieta	

Ligita Elksnīte, skolotāja

PIEDZĪVOJUMA STĀSTS

Intervija ar Jāni Krasnovu par dalību „Southwestern Advantage” programmā

“Daiļrunība ir ļoti liela māksla, bet tikpat dziļa prasme ir zināt īsto brīdi, kad aplust. Tādējādi esmu pietiekami māksliniecisks, lai brīvi lietotu savu iztēli. Iztēle ir svarīgāka nekā zināšanas. Zināšanas ir ierobežotas. Iztēle aptver pasauli.” /Valentin Ammar/

2021. gada jūnija/jūlija numurā (5, 304) jūs informēju par to, ka Jānis Krasnovs iesaistījies „Southwestern Advantage” programmā. Aizejot vasarai, aizritējis arī Jāņa grāmatu pārdošanas piedzīvojums.

Aicināju Jāni uz interviju, lai ļaudoniešiem un citiem avīzes lasītājiem pastāstītu, vai vasarā izvirzīto mērķi – pilnveidot, iepazīt, popularizēt sevi, sasniegt vairāk – Jānim ir izdevies sasniegt.

Sveiks, Jāni! Pēdējo reizi ar tevi sarunājāties jūlija sākumā, kad dedzības, aizrautības un apņēmības pilns jau atradies Anglijas pilsētā Corby, uzsākot dalību šajā izglītojošajā grāmatu pārdošanas kampaņā. Lūdzu, pastāsti, kā tu vērtē šo darbu – gan fiziski, gan emocionāli?

-Sveiki! Jā, dedzība, aizrautība, apņēmība veda mani uz Angliju, kur es strādāju vasaras apmaiņas programmas “Southwestern Advantage” ietvaros, kas, manuprāt, ir vairāk nekā pārdot grāmatas.

Nevienā brīdī iesaisti programmā neuztvēru kā “vasaras darbu”. Tā bija sevis meklēšana un mācīšanās, jo tu apsēdies un kopā ar ģimenēm runā par mācībām, kāpēc tieši viņiem mācības un izglītība ir svarīga. Laikam ejot, es pats sapratu, ka izglītība ir vairāk nekā skolas liecība par teicamām sekmēm, bet kā es redzu pasauli – kas man ir svarīgs. Kopumā varu atklāt, ka šie mēneši bija labākie un produktīvākie manā dzīvē.

Kā tu no sava skatupunkta raksturotu vidi, kurā tu dzīvoji?

-Vidē, kurā atrados, var just Eiropas vēsmas – kultūra, valoda, attieksme. Devos turp tikai ar vienu mērķi, ka es to varu un es to izdarīšu, tāpēc viegli pieņemu tādas lietas kā – valūta, noteikumi, valoda.

Es tam gatavojos vairāk nekā pusgadu, tāpēc, ierodoties Anglijā, nebija lielu pārsteigumu, jo biju morāli gatavs.

Jānis Krasnovs.

Jānis Krasnovs (trešais no kreisās) kopā ar saviem draugiem no „Southwestern Advantage” programmas.

tādējādi jutos, ka vajag augt katru dienu, kļūt labākam, lepoties ar to, ko daru, jo nezinu daudz cilvēku, kas būtu gatavi tam. Joprojām sev saku, ka lietas, kas mani nenogalina, padara mani stiprāku.

Runājot par taviem ieguvumiem no programmas, vai ievadā citētais mērķis, tavuprāt, ir sasniegts un ja ir, tad kādi aspekti bija paši svarīgākie, lai tas tiktu izdarīts?

-Jā, vasaras mērķis pavisam noteikti ir sasniegts, neņemot vērā finansiālo pusi, kas šo vasaru iezīmēja pozitīvā nokrāsā.

Piemēram, man ir izdevies iegūt un saglabāt ieradumus, kas man ļauj veidot savu morālo un fizisko potenciālu, radīt lielu kāpumu sevis kontrolē.

Kopumā biju trīs viesģimenēs un divos hoteļos. Bet pieredze, kad jāatrod vieta pāris stundās, kur dzīvot, norūda un veido patstāvību.

Prātā paliks kāda vecmamma, pie kuras mēs dzīvojām Nuneatonā, jo sieviete bija tik ļoti labsirdīga un dāsna. Viņa par mums uztraucās vairāk, nekā mēs paši par sevi. Bet sieviete Welingtonā, kur pavadīju pēdējās vasaras nedēļas, lika saprast, ka komunikācija paver lielas iespējas, jo tiku pie mašīnas personīgai lietošanai. Vasaras laikā pabiju tādās pilsētās kā Corby, Nuneaton, Kettering, Welington.

Vai kādā brīdī izjūti nedrošību, bailes, atrodoties ārpus Latvijas, svešā valstī, bez cieša kontakta ar līdzcilvēkiem? Varbūt tev bija kādas lietas, sajūtas, kas tev ļoti trūka no dzimtenes, atrodoties prom?

-Īstenībā nē, jo mani rīta ieradumi, neskatot ledaini aukstas dušas, ir piepildīti sevi ar pozitīvām, motivējošām frāzēm, piemēram: es jūtos priecīgs, es jūtos vesels, es jūtos lieliski.

Pozitīvas domas neļāva izjust dažādas negācijas. Kontakts ar līdzcilvēkiem Latvijā man bija tikai 10-15 minūtes, lai nesāktu ilgoties pēc mājām. Manuprāt, es biju tik gatavs vasarai, kad es jau biju izvirzījis noteiktu problēmas atrisināšanas veidu – lietas, kas jādara, lai justos labi. Viens no mazajiem mērķiem bija atrast pozitīvas lietas negatīvās situācijās,

turpinājums no 9. lpp.

Pavisam noteikti svarīgs aspekts ir patstāvīgums un lielu mērķu izvirzīšana, jo īstermiņa mērķi ir sasniedzami visiem, bet ilgtermiņa tikai tiem, kas patiesi to grib.

Pēc R. Veikšana pieredzes zinu, ka jūs, „Southwestern Advantage” programmas dalībnieki, dodaties pie cilvēkiem ar vienu mārketinga stratēģiju – smaidīgi un atvērti, ticot, ka cilvēki apsēdīsies un ar jums runās, lai nopirktu programmā ietvertos izglītojošos materiālus. Kā tev ar to veicās? Ko tu vari piebilst par savu nopelnīto atalgojumu – pietiekami vai varēji labāk?

-Katru dienu varēja atrast pāris cilvēkus, kas apsēdīsies, parunāsies un nopirks grāmatas, jo, manuprāt, liela daļa manu panākumu pamatā bija smaids, atvērtība, pārliecība par to, ko es daru, un galvenokārt – atieksme pret cilvēkiem.

Mans vasaras galvenais mērķis bija pārdot, bet ne nopelnīt. Mērķi nebija balstīti uz finansēm, mani vairāk interesēja nemateriāli mērķi – jaunu zināšanu un iemaņu apguve. Protams, bija nepieciešams ieguldīt arī finanses, bet sev par labu, lai tas man attaisnotos ilgtermiņā.

Manuprāt, strādājot ar tādu domu, ka nopelnītā nauda nav galvenais, es kļuju motivētāks, atbildīgāks, vasara tādēļ bija sekmīgāka.

Par nopelnīto naudas daudzumu uzzināju, tikai esot Latvijā, un biju patīkami pārsteigts, jo, strādājot Latvijā, tā būtu aptuveni gada kopējā alga. Tuviniekiem teicu, ka sapņu mašīnai vai mājai pietiek.

Tagad, atskatoties atpakaļ, vai būtu vēlreiz gatavs doties piedziņojumā šīs pašas programmas ietvaros? Varbūt pāri okeānam uz Ameriku?

-Iespējams, ka jā. Bet galīgo lēmumu par to pieņēmsu oktobrī/novembrī. Ja arī izvēlēšos, tad drīzāk rekrutēšu studentus, kas arī būtu gatavi iesaistīties, jo tas ir tā vērts. Vēlēšos ar savu pieredzes stāstu motivēt citus studentus dalībai organizācijā, apmācīt viņus.

Man nāksies izvēlēties, kur veidot karjeru – „Southwestern Advantage” vai loģistikas nozarē, ko šobrīd apgūstu universitātē. Ar šī brīža domāšanu es nevēlos būt vienkāršs students, kas cenšas „izvilkt” četrus gadus mācoties. Vēlos būt maksimālists. Vēlos būt fiziāli neatkarīgs jau 22 gados.

Šobrīd par to visu gan daudz nedomāju, tagad ir pārdomu laiks par notikušo aizvadītajā vasarā. Pašlaik vēl nevēlos pieņemt uz emocijām balstītu lēmumu, vēlos sa-

Jānis kopā ar ģimenēm, kuras bija ieinteresētas iegādāties izglītojošos materiālus no „Southwestern Advantage”.

Es izvēlos sevi izlikt un, lai gan tas ir biedējoši, es lepojos ar sevi par iespēju. Es augu ar katru jaunu lietu, ko mēģinu!

Esmu vīrs ar plānu.

Mīlu sevi!

Ar Jāni Krasnovu sarunājās Katrīna Kļaviņa
Foto no personīgā arhīva

sniegt brīdi, kad no jauna domāšu racionāli.

Pašlaik svarīgākais ir pavadīt laiku ar ģimeni, aktīvi iesaistīties mācībās un atļauties nodoties arī atpūtai brīvajā laikā.

Starp citu, pēc atgriešanās no tāda darba, kurā jāstrādā sešas dienas nedēļā, četrpadsmit stundas dienā, tad universitātē dienā pavadītās sešas līdz astoņas stundas šķiet ļoti īss darba laiks. Problēmas, kas ir saistītas ar studijām, šķiet niecīgas, mācības daļēji izjūtu kā atpūtu.

Es nepazudīšu no „Southwestern Advantage” loka, pat ja nebraukšu uz ārzemēm nākamgad. Es palieku aprītē – pēc palīdzības, pēc padoma tāpat pie manis organizācijā varēs vērsties. Organizāciju uztveru kā ģimeni, neesam cīņu biedri, bet komandas biedri.

Paldies tev par interviju, Jāni! Intervijas nobeigumā intervējamais aicinu dalīties ar kādiem iedvesmojošiem un spilgtiem motivācijas vārdiem izdevuma „Laudonas Vēstis” lasītājiem. Kādi būs tavējie, kas stiprinās gan vietējos pagasta iedzīvotājus, gan citus avīzes lasītājus?

-Es vēlos atklāt pāris atziņas, ko es parasti sev saku, kad no rīta pamostos. Katru rītu apmēram piecas minūtes sev saku šādas frāzes, tādējādi sevi sagatavojot pozitīvai domāšanai visas dienas garumā:

vienmēr vajag darīt vairāk – par vienu sekundi, par vienu minūti, par vienu stundu – tieši tajā brīdī, kad tu sev saki „Viss!”. Mēģini izdarīt vēl mazliet, lai tev būtu izdevusies un sekmīga diena. Neatkarīgi no tā, kā diena ir beigusies, vakarā pirms gulētiešanas, liekot roku uz sirds, sakiet sev: „Es esmu izdarījis maksimālo! Es esmu izdarījis pašu labāko!”

Katru dienu speršu vienu soli vairāk nekā vakardien!

Nekad nepadošos!

Es šodien esmu labākā sevis versija!

Man būs brīnišķīga diena!

Es dzīvoju šo brīnišķīgo dzīvi šobrīd!

DZĪVESSTĀSTS

Intervija ar Ati Kriškānu

"Darbība ir pats pamats ceļā uz panākumiem"

Pablo Picasso

*Ilgi plānojot, kādu pieredzes bagātu, spilgtu, mērķtiecīgu ļaudonieti uzrunāt, lai „Ļaudonas Vēstu” rubrikā „Dzīvesstāsts” taptu interesanta saruna. Atminoties pagātnē saņemtos ieteikumus, sazinājos ar Ļaudonā uzauzgušo **Ati Kriškānu**. Atis šobrīd atrodas ārpus Latvijas robežām, aktīvi piepildot savus sapņus.*

Sveiks, Ati! Uzzināju ka, tu atrodies Tallinā, Igaunijā. Pastāsti, ko tu tur dari? Ar ko piepildi savu ikdienu un ar ko labprāt nodarbojies savā brīvajā laikā?

-Čau, jā, šobrīd dzīvoju Tallinā un studēju Igaunijas Mūzikas un teātra akadēmijā perkusiju jeb sitaminstrumentu nodaļā, kuru plānoju absolvēt pavasarī. Tur arī pavadu vislielāko daļu sava laika, galvenokārt stundām trenējoties perkusiju studijā un muzicējot kopā ar citiem jauniešiem mūziķiem, jo visu to, kas dzirdams manos priekšnesumos, varētu nosaukt par aisberga redzamo daļu, zem kuras slēpjas smagi ieguldīts darbs un laiks.

Protams, daudz laika pavadu arī, klausoties mūziku un izcilus izpildītājus, jo kā gan savādāk. Vai ne? Ārpus mūzikas nodarbojos arī ar sportu un ceļošanu uz tuvākām un tālākām vietām, patīk arī gatavot. Katrā ziņā vienmēr esmu kustībā.

Kāpēc nolēmi studēt ārzemēs? Lūdzu, pastāsti avīzes lasītājiem arī par to, kur esi apguvis izglītību pirms pārcelšanās uz Tallinu.

-Izvēle nebija viegla. Pavadīju ļoti daudz laika, meklējot un apsverot visas iespējas, kuras varēju atrast. Tāpat apsvēru iespējas studēt arī Latvijā. Taču doties uz Tallinu sanāca bieži – arī pirms izlemšanas par studēšanu Igaunijā.

Tagad esmu pārliecināts, ka esmu izdarījis vislabāko iespējamo izvēli. Pilsēta ir skaista un sakopta. Igaunija ir valsts ar nemitīgu tieksmi uz attīstību, skola ļoti moderna un sniedz plašas iespējas saviem studentiem. Vēl pozitīvais – tā taču ir tepat kaimiņos.

Studējot šeit, savu laiku pavadu starptautiskā vidē, jo te sastopami studenti no visdažādākajām pasaules valstīm, kuras atrodas arī pavisam tālu no Eiropas. Man tas ir interesanti un tādējādi paplašinu savu redzesloku ne tikai mūzikā, bet arī kultūrā, tradīcijās, valodās u.c.

Uzskatu, ka svarīgi ir iegūt un uzturēt kontaktus ar šādiem domubiedriem, vēlāk sadarbojoties arī profesionāli. To pašu varu attiecināt arī uz pasniedzējiem, kurus personīgi uztveru kā mentorus un konsultējos ar lielu interesi, jo, protams, mūziku nevar iemācīt, taču iespējams parādīt īsākos ceļus un dot padomus tam, kā sasniegt savus mērķus ātrāk un efektīvāk. Izmantojot piedāvātās iespējas, vēl mācoties pirmajā kursā, uzstājos Valsts prezidentei un vēlāk devos uzstāties Dānijas Karaliskajā mūzikas akadēmijā Kopenhāgenā sitaminstrumentu festivāla "Percussion Pulse" ietvaros. Studēju arī Conservatorio Superior de Música de Canarias (Santa Cruz de Tenerife), kur atrodas viena no spēcīgākajām perkusiju nodaļām Spānijā. Tāpat arī katru gadu mūs regulāri

Svētku gājiens Madonas pūteju orķestra sastāvā.

Priekšnesums Santa Cruz de Tenerife, Kanāriju salas (no kreisās: Atis Kriškāns, Javier Padilla Pío).

Muzicējot ar draugiem Latvijā (no kreisās: Raivo Vaivars, Pēteris Ancverīšs, Atis Kriškāns).

apmeklē izpildītāji un komponisti no dažādām valstīm, sniedzot meistarklases un koncertus. Tos vienmēr cenšos apmeklēt, jo katru reizi uzzinu ko jaunu, kā arī – tas vienmēr iedvesmo.

turpinājums 12. lpp. →

← turpinājums no 11. lpp.

Parunāsim konkrētāk par mūziku! Pastāsti, kā sākās tava aizraušanās ar mūziku?

-Šķiet, ka 7 vai 8 gadu vecumā bija pirmā reize, kad iegāju Jāņa Norviļa Madonas bērnu mūzikas skolā. Tur apguvu klarnetes spēli pie pasniedzēja Andreja Cepīša, kas vēlāk arī uzaicināja mani muzicēt Madonas pūtēju orķestra sastāvā. Tur esmu pavadījis vismaz vienu desmitgadi.

Paralēli savam priekam spēlēju arī bungas, kas nu jau pārtapis par veidu, kā pelnīt iztiku. Šobrīd sitaminstrumentu nodaļā apgūstu lielu klāstu citu sitaminstrumentu, piemēram, vibrafonu, marimbu, orķestra sitaminstrumentus un dažādus citus – lielākus un mazākus. Sitaminstrumentu pasaule ir ļoti krāsaina, to ir daudz. Un katram ir sava skaņa, tāpēc vienmēr ir interesanti.

Vai piekriti teicienam: "Mūzika esmu es"? Pastāsti, kā tu to izproti un vai attiecināto arī uz sevi?

-Jā, domāju, ka šādam apgalvojumam varu piekrist. Mūzika un skaņa ir tas, ar ko strādāju, ko izbaudu. Ar to saskaros katru dienu un visas dienas garumā. Domāju, ka to var attiecināt pat uz katru cilvēku, jo ikkatram no mums ir sava individuāla gaume.

Par mūziku lielākā vai mazākā mērā interesējas ļoti daudzi, jo mums visiem ir skaņdarbi vai dziesmas, kuras patīk, uzrunā vai kaut kādā veidā tās varam attiecināt uz sevi vai varbūt tieši pretēji.

Kas ir tavi lielākie iedvesmas avoti?

-Domāju, ka kolēģi, draugi, domubiedri. Cilvēki, ar ko pavadu laiku, mani iedvesmo visvairāk. Ja apkārtnējiem cilvēkiem ir interese, motivācija un viņi daudz strādā pie tā, lai kļūtu par labākiem izpildītājiem, tad man arī gribas darīt to pašu, kas arī ir viens no iemesliem, kāpēc izvēlos tieši studēt, nevis turpināt apgūt instrumentus pašmācībā. Tas liek regulāri izvīzīt jaunus mērķus, uz kuriem tiekties, un izaicinājumus, ko pārvarēt.

Iedvesmo arī jaunumi un inovitātes. Piemēram, vai zinājāt, ka sitaminstrumenti uzskatāmi par vissenākajiem mūzikas instrumentiem? Un vēl joprojām parādās jauni uzlabojumi instrumentiem, jauni produkti, jaunas tehnikas, jaunas grāmatas, jaunas skaņas. Tas dod pārliecību, ka sitaminstrumenti nekur nepazudīs un to attīstība, kura notiek jau gadu tūkstošiem, ir fenomenāla. Kas gan būtu mūzika bez ritma?

Kādos pasākumos tu esi piedalījies? Kurš no tiem atmiņā iespiedies kā visspilgtākais?

-Pasākumu tik tiešām ir bijis neskaitāmi daudz – lielas un mazas skatuves, dažādi apstākļi un vietas. Grūti izvēlēties kādu, ko īpaši izcelt no visiem. Domāju, ka noteikti vēsturē iespiedies pasākums, kurā spēlēju pirms diviem gadiem. Tā bija iespēja ierakstīt oriģinālu un pirmatskaņot jaunās igauņu komponistes Anni Avi skaņdarbu diviem perkusionistiem ar nosaukumu "Loomine loojangust" ("Saulrieta veidošana").

Vēl viens interesants projekts bijis sadarbībā ar somu mūziķi Otto Iivari, kur ierakstīju skaņu efektus, kurus Otto izmantoja savai mūzikai īsfilmā "Salvatoria". Nākamā nedēļa būs Tallinas Mūzikas nedēļa, kuras ietvaros būs vairāki pasākumi, un jau 5. oktobrī piedalīšos jaunā amerikāņu komponista Oliver Dubon komponētā skaņdarba pirmatskaņojumā kopā ar nelielu

Spēlējot vibrafonu Tallinā.

Kadrs no pasākuma Vidzemes koncertzālē "Cēsis".

ansambli, kas arī, manuprāt, būs vēsturisks notikums. Pēc tam tiek plānots pasākums Norvēģijā.

Runājot par mājām, vai ilgojies pēc Ļaudonas? Ko visvairāk vēlētos šeit redzēt, sajust vai satikt?

-Pilnīgi noteikti – jā! Vienmēr prieks aizbraukt uz mājām Ļaudonā. Mani priecē tas, ka, katru reizi, kad aizbraucu, atklāju kādu jaunumu, uzlabojumu, pasākumu vai kādu vēl nebijušu aktivitāti. Tas ir ļoti pozitīvi! Cenšos sekot līdzi ziņām un jaunumiem arī attālināti. Ir radies iespāids, ka Ļaudonā šobrīd ir daudz aktīvu un atraktīvu jauniešu.

Patīk arī miers, kas sajūtams Ļaudonas apkārtnē, atgriežoties mājās. To ļoti novērtēju un izbaudu. Ļaudona tiešām ir skaista vieta!

Aicinu tevi beigt interviju ar kādiem uzmundriņoņiem, motivējošiem spēka vārdiem, kas pamudinātu „Ļaudonas Vēsti” lasītājus sākt pilnveidot savu dzīvi līdz maksimumam.

- Aicinu ļaudoniešus izmantot mūsdienu laikmeta piedāvātās iespējas un pievērst uzmanību tam, kādu informāciju lasāt, skatāties un klausāties. Aicinu visus arī regulāri virzīties uz sev izvīzītiem mērķiem, lai laiks tiktu izmantots produktīvi.

Nepārtraukti pilnveidojiet sevi, savas svešvalodu zināšanas! Jūs taču jau zināt, ka ļaudonieši ir paši foršākie!

Paldies!

Ar **Ati Kriškānu** sarunājās **Katrīna Kļaviņa**
Foto no **A. Kriškāna** personīgā arhīva

VĒSTIS NO KULTŪRAS NAMA

"Pilsētnieki" Ļaudonā

Izrādes laikā.

S. Rūtenbergas foto

Ilgi gaidītā un ilgi gatavotā Ļaudonas amatierteātra pirmizrāde beidzot notika!

Tas iesākās jau 2019. gada nogalē, kad mēs, Ļaudonas aktieri, pirmo reizi izlasījām Baibas Jukņevičas lugu "Pilsētnieki". Mums tā iepatīkās jau pirmajā lasījumā. "Nu gluži, kā par mums," teica daudzi aktieri. Pirmizrāde bija paredzēta 2020. gada 18. novembrī kā dāvana Latvijai dzimšanas dienā. Bet...bet notika tā, kā notika. Viss sagriezās kājām gaisā ne tikai Ļaudonā, bet visā pasaulē, un mēģinājumus nācās atlikt.

Laika gaitā nomainījās arī daudzi aktieri, jo dzīve dara savu, nekas nestāv uz vietas, notiek visādi. Gadījās patīkamāki un bēdīgāki notikumi, un dažādās lomās kopumā nomainījās septiņi aktieri. Katrā ziņā paldies viņiem par kopā pavadīto laiku! Vienmēr būsīm priecīgi jūs redzēt savā pulkā.

Kad vīruss dažu brīdi nedaudz atkāpās, tad varējām atsākt mēģinājumus. Tad atkal nāca uzliesmojumi, pašdarbībā savukārt – atslābumi. Šogad varējām atsākt lugas iestudēšanu jau ar jauno mērķi – Ļaudonas pagasta svētkiem. Tad šķēršļus lika Dabas māte, jo augusts izvērtās auksts un lietains. Vēl klāt pievienojās cilvēciskais un veselības faktors. Izrādi nācās atkal pārcelt.

Šoreiz, 11. septembrī, visi apstākļi bija labvēlīgi. Saulīte

staigāja pa zemes virsu, patīkami sildot aktierus un skatītājus. Publika bija fantastiski noskaņota. Tas palīdzēja mums izdzīvot izrādi, jā, tieši izdzīvot, ne spēlēt.

Paldies katram, kurš dāvāja mums savus smaidus, sirds siltumu un arī ziedus! Tieši jūsu acu skatiens mūs cēla spārnos!

Uz tikšanos turpmāk!

Izrādes skatītāju pulks.

#augusta sapņi #Ļaudona

Šogad Ļaudonas pagasta ierastie svētki nedaudz mainīja savu formātu. Katru augusta nedēļas nogali notika kāda aktivitāte pagasta svētku ietvaros.

Noslēgums gan bija tikai septembrī, bet tas noritēja jauki un saulaini ar teātra pirmizrādi un grupas "Dadžī" publiko mēģinājumu. Paldies "Dadžū" kolektīvam par jauko un sirsnīgo punktu!

Protams, ne viss izdevās, kā bija iecerēts. Bija kļūdas, bija satraukumi. Un tikai darot, var saprast, kā vajadzēja. Piedodiet, ja neattaisnoju kāda cerības.

Saku sirsnīgu paldies Ļaudonas pagasta pārvaldes vadītājam Artūram Portnovam par atbalstu un palīdzību, visiem atsaucīgajiem pārvaldes kolēģiem. Paldies jauniešu centra "ACS" kolektīvam, pagasta apvienotās virtuves kolektīvam, Ļaudonas pansionāta kolektīvam, PII "Brīnumdārzs" komandai, "Ļaudonas vēstis" redaktorei Katrīnai, Ļaudonas

bibliotēkas vadītājai Ievai Skuškei, ĪUN kolektīvam, sevišķi Gatim Gailītim un Linardam Dunduram, Ingai Zālītei, A. Eglīša Ļaudonas vidusskolas kolektīvam, kultūras nama darba rūķim Ligitai Iesalnieci, Ļaudonas kultūras nama pašdarbniekiem un viņu vadoņiem Aijai Kreilei un Jānim Trūpam. Paldies katram Ļaudonas pagasta iedzīvotājiem par labiem vārdiem un arī par kritiku!

Paldies svētku atbalstītājiem – Indrai un Imantam Vīksnām, Inesei un Elmāram Bielēm.

Cerēsim, ka viss mainīsies uz labu, un mēs atkal varēsim dzīvot ierastā ritmā.

Jo gaišāki būs mūsu sapņi, jo gaišāka būs mūsu nākotne!

Materiālus sagatavoja Ļaudonas kultūras nama un Ļaudonas amatierteātra kolektīva vadītāja **Anita Amata**

VĒSTIS NO BJIC „ACS”

Sveiciens rudenī!

Ar krāšņām koku lapām ir atnācis rudens. Septembris jauniešu centram ir īpašs mēnesis, bet pirms aktualitātēm septembrī, 31. augustā, BJIC "Acs" *instagram* kontā tika publicēti dažādi atjautības uzdevumi, lai jaunieši varētu iekustināt prātu pirms jaunā mācību gada. Prieks, ka atsauce bija tik liela.

Bet kāpēc septembris mums ir īpašs? 1. septembrī jauniešu centram apritēja 15 gadi. Šogad ar dažādām aktivitātēm jubileju svinam mazliet savādāk un ilgāk. Sākām ar apsveikumu konkursu, kur jauniešus aicinājām iesūtīt savu apsveikumu mums. Diemžēl šis aicinājums neguva atsauktību no Ļaudonas jauniešu puses. Vienīgo sveicienu saņēmām no Madonas novada jauniešu domes.

Tāpat arī "Acs" sociālajos kontos *instagram* un *facebook* ir iespēja nedaudz ieskatīties ar video palīdzību šajos aizvadītajos 15 darba gados.

Par pārējām svētku aktivitātēm un to, kā mums būs veicies, varēs lasīt nākamajā avīzes numūrā.

Madonas novada pašvaldības izsludinātajā jauniešu iniciatīvu projektu konkursā savu projektu par saliekamo vingrošanas stieni iesniedza Rovens Miškinis. Ielu vingrošana Ļaudonas jauniešu vidū ir kļuvusi diezgan populāra. Ar katru gadu trenēties gribētāju pulciņš palielinās. Līdz šim iespēja trenēties bija tikai ārā. Pateicoties novada un pagasta atbalstam, kā arī Rovenam un Sergejam Plaunovam, beidzot visiem, kuriem interesē ielu vingrošana, ir iespēja trenēties visu gadu. Šis vingrošanas stenis ir saliekams un pārvietojams, tāpēc labos laikapstākļos to var iznest ārā un trenēties svaigā gaisā. Vingrošanas stenis atrodas skolas sporta zālē. Aktīvākie jaunieši ir jau izmēģinājuši vingrošanas stieni un aizvadījuši treniņu.

Lai jauniešiem būtu ērtāk pieteikties "Acs" organizētajām aktivitātēm, kā arī varētu ātrāk uzzināt jaunumus, esmu izveidojusi BJIC "Acs" *whatsapp* grupu. Ja ir vēl kāds, kas vēlas pievienoties, tad aicinu sūtīt savu numuru uz – 26146765.

No kreisās: Rovens Miškinis, Sergejs Plaunovs
pie jauniešu iniciatīvu projektu konkursā iegūtā saliekamā vingrošanas stieņa.

Lai rudens ar savu krāsu daudzveidību un burvību atnes visiem pozitīvas emocijas un, cerams, arī lielāku jauniešu aktivitāti.

Gītas Dzenes, BJIC "Acs" vadītājas pienākumu izpildītājas, teksts un foto

ĻAUDONA SPORTO!

ESI AKTĪVS ĻAUDONĀ!

Tev ir jātic sev tad, kad neviens cits netic – tas tevi uzlīdzēnas vietas padara par uzvarētāju.

/V. Viljamsa, tenisiste/

Augustā tika aizvadītas volejbola sacensības, kur tika noskaidroti čempioni. Dalībnieku bija mazāk, bet zinām savas kļūdas un tās labosim nākamgad. Paldies dalībniekiem, kas piedalījās!

Septembris ir nācis ar pārmaiņām. Turpmāk sporta zāles pārzinis būs kāds cits, bet par sporta pasākumiem joprojām

atbildēšu es – Lāsma. Tā būs daudz labāk un kvalitatīvāk, lai visiem viss labi. Kurš būs sporta zāles pārzinis... Iespējams, ka tu? Bet, ja ir interese, sazinies ar mani vai Artūru Portnovu.

Oktobrī plānojam noslēgt skriešanas tūri, kad būs pēdējais posms – "Noskrien rudenī!". Visiem, kas būs piedalījušies vismaz trīs posmos, būs medaļas. Un godalgoto vietu skrējējiem būs citas balvas.

Uz tikšanos! Būsim aktīvi!

Lāsma Šķēle, sporta notikumu organizatore Ļaudonā

VĒSTIS NO ĻAUDONAS SOCIĀLĀS APRŪPES CENTRA „Cīnītāji”

Neizbēgami, bet ir atnācis drēgnais, aukstais, tomēr savā krāšņumā skaistais rudens.

Augustā, izbaudot vēl siltās un saulainās dienas, pensionāta klientiem sarīkojām foto orientēšanos. Dažādās vietās tika paslēpti attēli ar vietām, kuras jāatrod turpat pensionāta apkārtnē. Pie atrastā objekta bija jāmeklē nākamā objekta attēls. Visi kopā azartiski atpazina, devās un meklēja attēlos redzamās vietas. Dažos klientos bija redzams īsts meklētāja gars.

Sarīkojām sporta dienu ar dažādiem uzdevumiem. Seniori kopīgi gatavoja savu karogu. Viena no aktivitātēm bija zivju zvejošana. Visiem patika zvejot un arī vērot, kā veicas vai mazāk veicas citiem. Notika arī vārdu veidošana no klučīšiem, kuriem sānos ir dažādas zilbes. Tad sekoja boulinga ar visvairāk nogāztajiem ķegļiem. Azartiska bija arī punktu vākšana, veikli metot bumbiņas izgrieztos apļos ar konkrētu punktu skaitu. Sīkās motorikas treniņam bija „pop it” spēšana uz ātrumu.

Kopumā visiem veicās labi. Lai būtu sacencību gars, protams, bija arī 1.-3. vietu ieguvēji, bet apbalvojām visus, jo visi centās un cīnījās.

Ļaudonas pansionāta kolektīvs un seniori novēl visiem siltu rudeni ja ne laikapstākļos, tad vismaz sirdīs.

Vita Selma, Ļaudonas sociālās aprūpes centra sociālā darbiniece

Foto orientēšanās laikā ārpus aprūpes nama telpām.

Makšķerējot.

Sīkās motorikas treniņa laikā.

Pie karoga „Cīnītāji”.

VĒSTIS NO ĻAUDONAS PAGASTA BIBLIOTĒKAS

Sadarbībā ar Madonas novadpētniecības un mākslas muzeju no 6. septembra līdz 29. oktobrim Ļaudonas pagasta bibliotēkā apskatāma izstāde "**Vai viegli būt jaunam?**". Izstāde aptver laika periodu no 2. pasaules kara beigām līdz pat 20.gs. 90. gadiem.

Lai arī aicināts ikviens interesents!

Jaunami grāmatu plauktā

"Mana Madona"

Marija Briede-Makoveja "Visums, kurā dzīvojam"

Anda Līce "Vēl viena diena"

Alīna Katrāne-Šilinga "Prāta vētra: meklēt vienam otru"

Dzintra Žuravska "Aizejot neaizcērt durvis"

Dzintars Tilaks "Kūlenis"

Dace Judina "Nemodiniēt mirušos"

Andra Rušmane-Vēja "Divatne" (*Vakara romāns*)

Dace Judina, Arturs Nīmanis "Pārcēlājs" (*Laika stāstu sērijas 5. grāmata*)

Vilis Seleckis "Nozagtais sapnis" (*1., 2. grāmata*)

Tommi Kinnumens "Stikla upe"

Mets Heigs "Pusnakts bibliotēka"

Līza Vingeita "Pirms mēs bijām jūsu"

Jana Vagnere "Dzīvi cilvēki" (romāna "Vongezers" turpinājums)

Lūsinda Railija "Mīlestības vēstule"

Sūzena Elizabete Filipsa "Kad zvaigznes apvienojas"

Santa Montefjore "Tālie krasti"

Džūda Devero "No mīlotajiem nešķirieties"

Jū Nesbē "Karaļvalsts"

Čingizs Abdullajevs "Naida okeāns"

Mazākajiem lasītājiem – Peppa Pig "Velosipēdu sacīkstes", Peppa Pig "Uz bibliotēku"

Kā ik katru gadu kā lielus, tā mazus aicinu iesaistīties Latvijas Nacionālās bibliotēkas īstenotajā lasīšanas veicināšanas programmā.

Kā to darīt?! Nāc uz bibliotēku, izvēlies sešas no piedāvātās kolekcijas grāmatām un piedalies aizraujošā lasīšanas piedzīvojumā, aizpildi elektroniski novērtējuma anketu un saņem balviņu un diplomu.

IEPAZĪSTIES ar šī gada bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas kolekcijas grāmatām:

5+

Mammas dzejoļi. Ērika Bērziņa. Rīga: Liels un mazs, 2020.

Bubulbailes. Bens Berants. Rīga: Latvijas Mediji, 2020.

Pagalma enciklopēdija jeb kas tad tas? Agnese Vanaga. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Kapteiņa zirdziņš. Juris Zvirgzdiņš. Rīga: Liels un mazs, 2020.

Tuk-tuk! Ilo Pīkova. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Kā sagaidīt citplanētieti. Petri Tamminens. Rīga: Latvijas Mediji, 2021.

9+

Emī un Rū. Ieva Melgalve, Elizabete Lukšo-Ražinska. Rīga: Tuta Media, 2020.

Tik garš deguns. Lūkass Hartmanis. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2020.

Kā izglābt mazītiņu mammu. Pireta Rauda. Rīga: Liels un mazs, 2020.

Armando. Mīka Kerenens. Rīga: Pētergailis, 2020.

Pija Prjaņika un bandīti. Kairi Looka. Rīga: Pētergailis, 2020.

36 un 6 kaķi. Halina Vdovičenko. Rīga: Latvijas Mediji, 2020.

11+

Lampiņa. Anete Šāpa. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2020.

Šausmiņa. Dzintars Tilaks. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Bēguļi. Ulfis Starks. Rīga: Liels un mazs, 2020.

Pakss. Sāra Penipārkere. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Asins lietus. Māris Rungulis. Rīga: Liels un mazs, 2020.

Pirmo reizi uz Zemes. Inga Žolude. Rīga: Liels un mazs, 2020.

15+

Cells, Sofija un Parīzes jumti. Katrīna Randela. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2020.

Tilda un putekļu eņģelis. Andruss Kivirehks. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Lasītāja. Džeina Šteinberga. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Visiem zēniem, kurus esmu mīlējusi. Dženija Hana. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Meitene. Lote Vilma Vītiņa. Rīga: Neputns, 2020.

Brāļi. Barts Mūjārts. Rīga: Pētergailis, 2020.

Vecāku žūrija

Lojalitātes. Delfīne de Vigāna. Rīga: Jāņa Rozes apgāds, 2020.

Lietas, kas krīt no debesīm. Selja Ahava. Rīga: Latvijas Mediji, 2020.

Kariete uz Santjago. Kristīne Ulberga. Rīga: Dienas Grāmata, 2020.

Upe. Laura Vinogradova. Rīga: Zvaigzne ABC, 2020.

Bibliotēka atvērta individuāliem apmeklējumiem, ievērojot valstī noteiktās epidemioloģiskās drošības prasības.

Uz tikšanos!

Ieva Skuške,
bibliotēkas vadītāja

LŪKOJOTIES VĒSTURĒ...

Koks nevar augt bez saknēm.

Tauta nevar dzīvot un attīstīties bez savas vēstures zināšanas un šodienas izpratnes.

/D. Avotiņa/

Gatavojot „Ļaudonas Vēstu” kārtējo numuru, vislielāko manu rūpību un uzmanību paņēmu rubrikas „Lūkojoties vēsturē...” izveide, kas pēc nostāstiem patīk gan jauniem, gan veciem lasītājiem. **Lai seniori atceras, bet jaunatne uzzina! – šāds ir šīs rubrikas materiālu mērķis.**

Šī mēneša raksts šajā rubrikā ir par **Arvīdu Mincānu**, kas bija piecu bērnu tētis, divpadsmit bērnu vectēvs (tostarp arī mans) un desmit bērnu vecvectēvs, vīrs sievai Marijai. Diemžēl kapu kalniņā guldīts jau

2006. gadā.

Arvīdu, kas cītīgi un mērķtiecīgi strādāja kādreizējā Kirova saimniecībā, vēl joprojām apbrīno cilvēki par viņa padarīto un sasniegto. 1976. gadā Arvīds ir saņēmis medaļu par „Darba varonību”, būdams Kirova sovhoza traktorists.

Gan bērni, gan mazbērni Arvīdu atceramies ar lielu mīlestību.

Šajā rubrikā ievietotajā rakstā atskatīsimies arī uz citiem toreizējās Kirova saimniecības darbiniekiem.

Arvīds Mincāns – ģimene, traktori, sasniegumi

Arvīds Mincāns.

Alberts, Arvīds un Aivars Mincāni.

Ļaudonieši priekšgalā.

(“Stars” (Madona), nr.111 (14.09.1972; M. Grieze)

Otrās maizes - kartupeļu - novākšana labi sokas kolhozā „Ļaudona”. No 75 hektāriem jau norakta vairāk nekā puse, iegūstot vidējo ražu apmēram 200 centneru no hektāra. Lielāko daļu kartupeļu saimniecībā novāc ar kombainiem. Ar vienu no tiem strādā Kārlis Vilciņš. Pie agregatēšanas uz traktora – Ilmārs Kalniņš. Viņi novākuši astoņus hektārus kartupeļu.

Uz otra – jaunā kombaina – strādā Arnolds Kalniņš un Arvīds Mincāns. Neraugoties uz to, ka abiem šī ir pirmā sezona darbā ar kartupeļu kombainu, tieši viņiem veicas vislabāk. Jau norakti 18 ha kartupeļu. Ikdienas viņi vidēji ievāc 25-32 tonnas.

Arvīds Mincāns jau kopš 1954. gada ir draugos ar tehniku. Astoņus gadus no šī laika viņš vadījis automašīnu, pārējos –traktoru. Daudz pieredzējušam mehanizatoram labi veicas arī darbs kartupeļu kombaina agregatēšanā.

Trīs reizes vairāk

(“Stars” (Madona), nr. 52, (30.04.1974; M. Grieze)

Arvien vairāk mūsu saimniecību laukos parādās spēcīgie ritenetraktori T-150, gūstot plašu un daudzveidīgu pielietojumu kravu transportēšanā un zemes apstrādāšanā. Kā atzīmē speciālisti, tad šiem traktoriem ir vislielākā nākotne lauksaimniecībā.

Neraugoties uz grūtībām, kas patlaban vēl pastāv pie-

kabināmā inventāra trūkuma un bieži vien arī tā neatbilstības dēļ mūsu apstākļiem, arī Ļeņina kolhozā gūta zināma pieredze-T-150 izmantošanā.

Tā pagājušajā gadā, galvenā inženiera Jāņa Pētersīļa un ekspluatācijas inženiera Valda Kļaviņa radošo domu īstenojot, saimniecības mehānisko darbnīcu speciālisti, virpotāji, metinātāji, kalēji un citi izgatavoja seškorpusu arklu. Tas piemērots akmeņainu lauku aršanai, jo ar speciālas ierīces palīdzību, lemesim atduroties pret akmeni, tas tiek automātiski pacelts un tūlīt pēc tam ievadīts atpakaļ zemē.

Protams, ka ne jau pašu konstrukcijās, bet vienīgi pašreizējā nepieciešamībā pēc tām ir T-150 piekabināmā inventāra nākotne. Taču nevar nenovērtēt arī to faktu, ka, veidojot šādas konstrukcijas, dzimst interesanti un jauni risinājumi, kas var lieti noderēt, gatavojot rūpnieciski mūsu apstākļiem piemērotus arkļus un citu inventāru. It sevišķi, ja runā par akmeņainiem un paugurainiem tīrumiem.

Viens no labākajiem Ļeņina kolhoza traktoristiem Arvīds Mincāns pagājušajā vasarā bija kursos Ukrainā, kur apguva darba iemaņas ar traktoru T-150. Pagājušajā ziemā viņš strādāja dažādos transportdarbos, veda kokmateriālus un daudz ko citu.

Pašreiz ar pašu gatavoto kultivatoru apstrādā zemi. „Traktors varens, nav ko iebilst,” saka Arvīds Mincāns, „kas attiecas uz inventāru, tad šīs problēmas mums visiem zināmas.”

← turpinājums no 17. lpp.

Māmiņ, tavu labumiņ..

("Stars", (Madona), nr.100 (20.08.1974.), A. Zagorska)

Labi dzīvo Mincānu ģimene Ļaudonā. Aivars 1. septembrī vērs 4. klases durvis Ļaudonas vidusskolā. Uz skolu un no skolas ceļabiedru viņam netrūks. Albertam jāvirina 3. klases durvis, Valentīna – pirmklasniece. Marijai Mincānei atkal viena mātes rūpe vairāk, bet pēc sagatavošanas grupas nodarbībām liekas, ka sprigacītei ar spurainajiem bižu aizmetņiem veiksies labi. Vismaz māmiņa par mazo skolas gaitām vienaldzīga nav.

Varbūt tieši tāpēc viņa neatsakās no diezgan grūtā un lielu peļņu nesološā skolas apkopējas darba. Tā vislabāk sekot bērnu sekmēm, izdevība vienmēr ar skolotājiem aprunāties par nesaprasto mājasdarbos. Marijai tik viegli nemaz nenākas sekot mācībām, jo, Baltkrievijā dzīvodama, viņa runāja poliski. Tikai divpadsmito gadu viņai vajadzīga latviešu valoda, kopš kopā ar Arvīdu audzina jau piekto atvasi. Un tad vēl tās jaunās programmas. Bet ģimenē itin visi vēlas, lai bērni mācītos labi.

Par Mariju skolotāja Aleksandra Zvaigzne saka: „Cilvēks ar lielu iekšēju inteligenci.” Citu domas: satiecīga, kārtīga. Pelnīti tātad viņu ciena arī ģimenē.

Arvīds Mincāns mājas solī sievai palīdz, kur vien varēdams. Tāpat arī vectētiņš. Bērni to redz ik dienas. Ne mazāk rūpju kā skolēniem vajag arī četrgadīgajam Mārim un sevišķi Jānītim, kas iekrājis vēl tikai divus gadījumus.

Kas gan var uzskaitīt un aprakstīt sievietes mātes soļus darbā, mājā, uz veikalu, pie veļas katla un plīts, pie gotiņas un dārza vagās. Vēl grūtāk novērtēt viņas veikumu un devumu sabiedrībai. Liels tas vai mazs? Visbiežāk sabiedrība uz daudz bērnu māti raugās ar žēlumu: nabadzīte, cik viņai grūti, kā gan viņa tiek galā?

Bet vai gan daudziem bērniem ir tāda bērniņa: mīļa un strādīga māmiņa, labs, stiprs tētis, par kuriem kaimiņi un darbabiedri saka tikai labu. Vai daudziem ir tā laime vakariņot kopā pavisam astoņiem baltu baltajā virtuvē pie spodrā platā galda? Celties rītos agri, gulēt diendusu visiem pirtiņā, dzīvot savā spoži gaišzilajā mājīnā, kur nav par daudz neaizskaramu pulētu mēbeļu un greznumlietu, taču ir spodri aizkari pie logiem un viss nepieciešamais. Vērot, kā aug pašu stādītās ābelītes un puķes.

Mazie Mincāni nav „jāaudzina darbam”. Tā viņiem ir pati par sevi saprotama un ikdienišķa lieta, dikdienīgu dzīvi redzēt viņiem nav pat vēl nācies. Vecāki strādā ne jau naudas un tikai naudas dēļ, bet gan lai nodrošinātu savas lielās un draudzīgās ģimenes eksistenci, pavērtu ceļu mazajiem putnēniem uz tāliem lidojumiem. Šo māmuļas grūtumu un pašatteikšanos, darbu un raizes nevajag nožēlot, bet gan apskaust – ar baltu skaudību.

Gadu gaitā

("Stars" (Madona), nr. 39. (31.03.1979), M. Grieze)

Gadu gaitā Kirova padomju saimniecības labāko mehanizatoru ierindā ir traktorists Arvīds Mincāns.

Viņš teicami pārzina uzticēto tehniku, labi to kopj un, protams, arī labi strādā. Pērn viņš ar traktoru T-150K izstrādāja 2414 etalonhektārus, gandrīz par pieciem simtiem etalonhektāru pārsniedzot gada uzdevumu. Ar šo rezultātu Arvīds Mincāns bija ceturtais labākais saim-

No labās: Marija Mincāne, Arvīds un Marijas māsiņa Česlava.

niecībā lieljaudas mašīnu vadītāju grupā.

Tagad viņam uzticētā tehnika sagatavota pavasara lauku darbiem. Patlaban Arvīds Mincāns ar savu spēcīgo vilcēju strādā pie kokmateriālu izvešanas no meža.

Izpildīts pirms termiņa

("Stars", (Madona), nr.155 (29.12.1987.),

A. Lietaviete)

Mincānu uzvārds Ļaudonas pusē labi pazīstams. Turpat trīs gadu desmitus tā slavu vairojis traktorists Arvīds Mincāns. Tagad jau vairākus gadus varam runāt par lauku mehanizatoru Mincānu dinastiju. Kopā ar tēvu Kirova padomju saimniecības laukos strādā dēli Alberts un Aivars.

Visi trīs viņi strādā ar lieljaudas traktoriem T-150 K. Līdz pirmajam decembrim Arvīds gada uzdevumu bija izpildījis par 108,2 procentiem. Alberts – par 98,3 (viņš ražas vākšanas laikā strādāja arī ar labības kombainu) un Aivars par 165 procentiem. Ja saskaita kopā, tad līdz decembrim viņi pieveikuši vairāk nekā septiņus tūkstošus etalonhektārus.

Jāsaka, ka Mincānu dinastijas mehanizatoru rezerves nepavisam nav izsmeltas. Skolās mācās jaunākie brāļi Māris un Jānis. Māris aizvadītajā vasarā jau bija saimniecībā darba praksē. Tagad drīzumā viņu pulkā būs papildinājums.

Materiāli no **periodika.lv**
Apkopoja **Katrīna Kļaviņa**
O. Skujas foto

P.S. Ļoti gaidīšu jūsu ieteikumus, priekšlikumus, idejas, ko iztirzāt rubrikā „Lūkojoties vēsturē...” nākamajos avīzes numuros.

PIEMINOT VIJU DREIMANI...

"Ir atmiņas, ko smiltis nenosedz"

K. Apškrūma

Augusta nogalē līdz ar pēdējām siltajām šīs vasaras dienām mūžībā devās **Vija Dreimane**.

Ļaudoniete – savējā, pazīstama, visu cienīta. Sešu bērnu – divu meitu, četru dēlu – māte, piecpadsmit mazbērnu vecmāmiņa. Mana bērniņas draudzene, klasesbiedrene.

Mūsu bērniņas gadi bija skarbais pēckara laiks. Tāpat kā visiem, arī mums un Vijas vecākiem – Emilijai un Andrejam Kļaviņiem – vācieši, prom ejot, nodedzināja mājas.

Mūsu vecāki uzbūvēja pagaidu mītnes – nelielas mājiņas ar kūtiņu un malkas šķūnīti zem viena jumta. Kamēr tika atjaunots vāciešu uzspridzinātais tilts pār Aivieksti, Vijas tēvs strādāja par pārcēlāju. Savukārt es ar māsām savu papu redzējām tikai svētdienās, jo meliorācijas objekti, kur viņš strādāja, parasti bija tālu no mājām. Tā nu abās ģimenēs ikdienā galvenās bija mammas – viņas pārzināja mūsu gaitas, viņas arī noteica darbiņus mūsu mazajām rociņām.

Plūcām gotiņām pirmo pavasara zālīti – gārsas, puresnes grāvjos. Tad nāca dārza ravēšana, jāņogu, upeņu lasīšana.

Lai gan mēs pašas bijām trīs māsas, kopā ar Viju bija interesantāk. Mums bija divas galvenās apmešanās vietas. Graudu ielas malā, pusceļā starp abām mājām – Rižu apbūves gabalā – bija būvmateriālu kaudze – balķi un dēļi. Tad nu šīs kaudzes galā iekārtojām „mājokli”, stābiņu, kā saka šodien. Tur ēdām savus kārumus – pavasarī notiesājām vai visus tuvējās apkārtnes rabarberus, tad nāca zirņi, gurķi, burkāni. Mums bija savas meža zemeņu un apšu beku vietas. Izgrebtos ķirbišos kā vāzēs likām puķes. Lasījām un žāvējām gaiļbiksīšu ziedus, pelašķus un bebrukārkliņus, jo zinājām, ka ziemā šīs tējas palīdzēs pieveikt neizbēgamo klepu.

Otra apmešanās vieta bija mūsu istabaugša. Te spēlējām „veikalus”. Mūsu galvenie dārgumi bija skaisto pirmskara trauku lauskas un konfekšu papīriši. Sākumā mums bija neprātīga ideja izveidot konfekšu kolekciju, bet tas mums neizdevās...

Noskatoties uz mūsu draudzīgo pulciņu, paps mēdza teikt: „Izrādās, ka man ir četras meitas!”

Un tad pienāca skolas laiks. Mūsu klase bija liela – kā jau pēc kara, ar dažāda vecuma bērniem. Mums ļoti laimējās ar audzinātāju. Milda Apsīte bija lieliska skolotāja, jauks cilvēks – gluži kā mamma, stingra, saprotoša, gādīga. Viņa mācīja visu – lasīt, rēķināt, rakstīt. Viņa sauca mums pirmos diktātus, lasīja mūsu pirmos sacerējumus. Viņa arī mācīja mums dejojot tautu dejas. Liktenīgajā 25. martā, kad no klases izveda divus zēnus, audzinātāja stāvēja pie loga un klusēdama raudāja...

Vasarā, kad skolotāja ar saviem dēliem devās uz Aivieksti, viņa iemācīja peldēt arī mūs. Vija bija īsta drosmīniece. Pārpeldēt Aivieksti viņai bija nieka lieta. Peldēšana kļuva par mūsu lielāko aizraušanos. Atļauja iet uz Aivieksti bija alga par labi paveiktu darbu. Tāpēc skrējām viena otrai palīgā. Vijai lielākais darbs bija ogu lasīšana. Tēvs savulaik bija sastādījis vairākas rindas ogulāju. Pašiem tas bija par daudz, taču ogas uzpirka patērētāju biedrība, un tolaik katra kapeiciņa daudz ko nozīmēja.

Mūsu mājā īpašas bija siena talkas. Siens kūtsaugšā

Laimonis ar Viju.

bija pamatīgi jāpiemin, jāpiebāž pažobeles. Un te nu bez Vijas nekā! Jo vairāk kājiņu, jo labāk!

Un tad skrējiens uz Aivieksti bija nopelnīts. Peldējāmies arī lietus laikā – šķita, ka ūdeņi ir siltāk.

Skolas gados mums ar Viju piebiedrojās Ināra Asarīte. Kļuvām par nešķiramo trijotni. Ja kāda no mums saslima, rūpējāmies, lai slimniece neatpaliktu mācības – gājām uz mājām, stāstījām, skolojām.

Un tas arī nekas, kad izrādījās, ka Ināra izslimojusi šarlaku, bet mēs ar Viju katru dienu sēdējām pie viņas gultas.

Nākot no skolas, parasti iegriezāmies pie Vijas. Viņas mammai vienmēr atradās kāds kumosīņš mūsu allaž izsalkušajam mutēm – kāda maize, rīciņa ar biešu sīrupu vai ievārījumu, tikko vārīts kartupelis vai vienkārši ābolītis no lielās lādes. Šo dāsnumu mamma ielika Vijai purā.

Pēc pamatskolas Vija bija nolēmusi doties uz Stāmerienu, lai mācītos tehnikumā. Taču, labi apdomājusies, saprata, ka mammu nedrīkst atstāt vienu.

Un tieši šajā laikā bija vajadzīga darbiniece Ļaudonas pastā. Vija pieteicās un tā 16 gadu vecumā sākās viņas darba dzīve. Pastniece, telefoniste, pasta priekšnieka vietniece, krājkases vadītāja.

Kad jau Rīgā studēju, kādu laiku atkal bijām kopā ar Viju – viņa mācījās sakaru darbiniekuursos.

Vija bija izaugusi pievilcīga, gudra, sabiedriska. Dejoja Ļaudonas deju kolektīvā. Un nebija jābrīnās, ka viņa iekrita jaunā skolotāja liepājnieka Laimoņa Dreimaņa acīs un sirdī.

1967. gadā kāzas. Jaunajam pārim piešķir dzīvokli. Taču Vija un Laimonis ir stingri nolēmuši, ka Graudu ielā jāatjauno kārtīga ģimenes māja. Dzimst bērni – Daiga, Jānis, Laima, Dainis, Gatis un Dāvis.

Vija un Laimonis ir lieliski vecāki. Pastaigas, Jaungada sagaidīšana mežā, eglītes pušķošana zvēriņiem, peldēšanās skaistajā Baltezerā vai tuvējā Driksnī. Un līdzko zēnu mazās kājiņas tika līdz pedāļiem, Laimonim uzradās palīgi tehnikas stūrēšanai lauku darbos. Šo darbu bija visai daudz, jo palīdzēt vajadzēja arī kaimiņiem. Tagad šo tradīciju pārmantojis Gatis.

Bērni auga gudri, muzikāli apdāvināti. Daiga un Jānis mēroja ceļu uz Madonas mūzikas skolu. Gatis mācījās pie skolotāja Baloža, un tā ļaudonieši visai drīz orķestrī ieraudzīja Dreimaņu zēnus. Daiga Madonā mācījās ne tikai akordeona spēli, bet arī aktīvi darbojās A. Kumsāra vadītajā „Vērtumnie-

← turpinājums no 19. lpp.

ku" folkloras kopā. Šis folkloras ceļš viņu vēlāk, mācoties Rīgā, aizveda uz „Skandiniekiem”. Festivālā „BALTIKA-88” notika liktenīgā iepazīšanās ar Andri Rūtiņu, kurš tolaik, atbraucis no Amerikas, Brīvības muzejā praktizējās metālkalšanā. Daigu mīlestība aizveda tālu prom no mājām, no ģimenes – uz Ameriku. Viņa ilgojās pēc vecākiem, māšuka un brāļiem, centās iespējami biežāk satikties. Pa šiem gadiem izauguši, izskolojušies Rūtiņu bērni. Zinta ir diplomēta veterinārārste, strādā Austrālijā, Guntis – mūsdienās populāro NANO tehnoloģiju speciālists, Ilga izvēlējusies mikrobioloģiju.

Laima dzīves piepildījumu atradusi pedagogijā, iet tēva pēdās. Viņai ir jauka ģimene, dzīvo Mellužos, vīrs ļaudonietis Guntis. Dēli jau studenti. Ričards izvēlējis RTU, Ēriks studē bioloģiju Latvijas Universitātē, bet meita Helēna ir ģimnāziste. Ģimene brauc ekskursijās, nopietni sporto – slēpo, srien maratonus. Laima, kā jau meita, palīdzēja mammukam tikt galā ar mājas soli. Tagad augumā mazā māsiņa kļuvusi par ģimenes galveno kodolu, par lielās Dreimaņu dzimtas kopā turētāju un saliedētāju. Un tas viņai lieliski izdodas!

Visi četri Dreimaņu dēli ir ieguvuši augstāko izglītību. Un te nu Vijas nopelni ir nepārvērtējami.

Galvenais naudas pelnītājs, protams, bija Laimonis, taču atcerēsimies, ka skolotāja alga vienmēr bijusi visai pieticīga. Vijai bija jāizdomā, ko likt galdā, ko bērniem ģērbt mugurā. Tāpēc bija arī gotiņa, cūkas, vistas un bites.

Vija un Laimonis nekad bērniem neuzspieda savu gribu, ļāva pašiem izvēlēties ceļu dzīvē. Bērni iemācījās neapstāties grūtību priekšā. Ģimene izveidojās draudzīga, saliedēta. Vēl joprojām – ja kādam vajadzīgs atbalsts, visi ir līdzās.

Bērni ļoti mīlēja savus vecākus. Tas vienmēr ir izpaudivs viņu darbos, viņu attieksmē. Kad bērni jau bija savās dzīvēs, viņi vecākiem sagādāja brīnišķīgu pārsteigumu. Vija un Laimonis tika aizsaukti uz Ameriku palīdzēt Daigas ģimenei. Un šajā laikā kopīgiem spēkiem tika realizēts sen lolots Daiņa sapnis. Tika mūsdienīgi izremontēta Graudu ielas māja, atjaunotas mēbeles, sagādāta moderna sadzīves tehnika. Padarīt vieglāku, skaistāku vecāku dzīvi, ar savu gādību pateikties par sasniegto – tā izpaudās bērnu mīlestība. Kad Vija palika viena, rūpes dubultoījās.

Vijas kuplajā mazbērnu pulciņā katrs nācis ar savu laimi, svētību. Vijas pēdējā laika mīļumiņi bija Robertiņš un Dārtiņa.

Mazbērni aug gudri, apdāvināti. Jāņa Emīliju iepazīnām konkursā „Gudrs, vēl gudrāks”. Viņai un Helēnai, Laimas meitai, ir kopīga aizraušanās – jāšanas sports. Kad meitenēm radās klusa iecere lūgt vecākus iegādāties viņām zirgu, Vija, protams, bija gatava piedalīties. Piedalīties ar rūpēm par zirdziņu. Zīmīgi, ka otrā dienā pēc Vijas aiziešanas Helēna sacīkstēs ar savu Conori izcīnīja pirmo uzvaru. Meitene ir pārliecināta, ka ne bez vecmāmiņas ziņas...

Jāņa vecākā meita Marta mācās Rīgā Āgenskalna ģimnāzijas 12. klasē un ir iecerējusi stāties Pilotu akadēmijā! Drosmīgi!

Izrādās, ka Gata meita Alise ir jau trešā kursa studente Banku Augstskolā. Tikko pēc ERASMUS programmas ap-

gūšanas atgriezies no Vācijas. Bet brālītis Krišs Praulienā nopietni nodarbojas ar putnkopību..

Bērēs iepazīnos ar Laimas dēlu Ēriku. Viņš studē bioloģiju un strādā par burāšanas treneri Engures ezera sporta bāzē. Interesanti, ka Ēriks un mana mazmeita Šarlote bija klasesbiedri Rīgas 3. ģimnāzijā. Vēsture atkārtojas!

Dāvim aug dēli Gustavs un Valters. Zēni jau no mazotnes aizraujas ar tehniku, arī sportu.

Ar gadiem Vija bija kļuvusi par čaklu rokdarbnieci. Apadīt tādu pulku nebija joka lieta, tāpēc viņas rokās allaž zibēja adāmadatas.

Visiem ļoti garšoja Vijas ceptās drumstakūkas. Svētiki nevarēja notikt bez lielās rasola bļodas. Un kur tad garšīgie biešu salāti!

Vijai bija lieliskas attiecības ar znotiem, vedeklām un viņu ģimenēm, kā ar visiem kaimiņiem. Andris un Guntis no pirmajām dienām tika pieskaitīti Dreimaņu dēlu pulkam. Andris gan bija tālu, taču Guntis kļuva par Vijas galveno palīgu bitenieku darbā. Vija viņu vienmēr gaidīja atbraucam.

Bērēs pie kapa tika lasīta Daigas vīramātes atvadu vēstule Vijai – ar pateicību par lielisko meitu, par Vijas prasmi saliedēt ģimeni, par viņas sirds siltumu.

Vija ļoti mīlēja un godāja Laimoni. Pēc ilgajiem, raženajiem kopdzīves gadiem slimības laikā Laimonis bija Vijas un bērnu apkopts un apcubināts. Arī naktis Vija pavadīja traulā sargeņģeļa miegā. Pēc Laimoņa aiziešanas Vijas mīļākais ceļš bija gājieni pa Graudu ielu uz kapiem – ar kādu ziedu vai svecīti. Pasēdēt, domās parunāties, atcerēties...

Vijas pēkšņā aiziešana mūs visus, sevišķi tuviniekus, satrieca. Taču mierināsim sevi ar domu, ka Vijai nebija jācieš, jāmokās sāpēs, ka viņa ir atkal kopā ar savu Laimoni. Siltu un gaišu Vijas pēdējo ceļu padarīja bērnu mīlestība.

Atcerēsimies Viju kā vienkāršu, sirsnīgu, izpalīdzīgu cilvēku, kā apbrīnojamu māti un lielisku vecmāmiņu.

Novēlēsim kuplajam bērnu un mazbērnu pulkam drosmīgus sapņus un stiprus spārnus - augstam un tālam lidojumam.

Astrīda Aizsilniece
2021. gada septembrī

SĒRU VĒSTS

*Es tagad aizeju, bet ne jau tālu,
Es aizeju tepat – ar citu sauli,
Ar citu zemi parunāt...*

Mūžības ceļos aizgājušas:

Inese Vilmīte

30.08.2021. 67 gadu vecumā;

Anastasija Marāne

15.09.2021. 74 gadu vecumā.

Visdziļākā līdzjūtība piederīgajiem!

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426

Redaktore - Katrīna Melānija Kļaviņa. Redaktora tālrunis nr.: 64823464, mob.t. 26383881, e-pasts: laudonas.vestis@inbox.lv

Iespiests: SIA "Erante" Madonā, Saieta laukums 2, LV 4801, Madona

Metiens 500 eks. Datorsalikums. Ofsets piedoms. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv

Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 10. datumam.